

siddet i et Embede, der er henført til den samme Lønningssclasse, i over 10 Aar; han forlod det store efter Forhandling med Ministeriet og tog et mindre, men i samme Lønningssclasse, og det forekommer mig derfor, at alle-rede efter Bogstaven maatte Ministeriet være berettiget til at give ham, hvad Lovudkastet tillægger ham. Men kan der være Tvivl herom, er det ganske vist, at Lovens Tanke og Aand paabyder en saadan Fortolkning, og det er klart, at skulde der ved enhver Omflytning forelægges en speciel Lov, der skulde ordne Alderstillaaget, udsætter man sig let for, at saadanne Omflytninger, hvor gavnlige og ønskelige de kunne være, og nær-værende Lovudkast viser jo netop, at de kunne være det, ville blive særdeles vanskelige for den paagældende Embedsmand. Det forekommer mig, at Statsjensenten kan komme til at lide ved en saadan Fremgangsmaade, og det er ind-lysende, at det store Formaal, man tilsigtede ved Loven af 19de Februar 1861, at Retsbe-tjentene ret snart skulde komme ind under faste Lønninger og Statskassen derved høste Fordeel, vil lide utroligt. Thi tillades det at forlade et Embede med det Krav, det har givet, vil Em-bedsmanden let kunne indlade sig paa en Om-flytning eller Nedflytning, og to Embeder ville paa denne Maade blive vacante istedetfor eet, medens den valgte Fremgangsmaade vil hindre en saadan Bevægelse. Jeg vil henstille til den høitærede Minister, om der ikke turde være no-get Rigtigt i den af mig anførte Betragtning, og om han ikke skulde ville tænke paa, dersom han anseer sig for uberettiget til at tage denne Sag i sin egen Haand, da at forelægge Rigs-dagen et Lovudkast, der gjør det til en almin-delig Regel, at Omflytning fra Embeder til andre i samme Classe eller til en lavere staa-ende medfører for den Tid, i hvilken Embeds-manden har besiddet sit tidligere Embede, Rets-krav paa Alderstillaag.

Justitsministeren: Jeg beklager, at min Nærværelse i det andet Thing har forvoldt, at jeg ikke var tilstede ved Begyndelsen af det Fore-drag, den ærede Landsthingsmand har holdt. Smidlertid troer jeg at være kommen tidsnok for at have opfattet Gangen i hans Betragt-

ningsmaade af Sagen. Med Hensyn til Lo-vens Fortolkning erkender jeg, at der ganske vist lader sig anføre Noget til Fordeel for den Mening, der er modsat den, der ligger til Grund for Lovudkastet; men jeg antager, at de overveiende Grunde ere særdeles afgjørende paa den anden Side, til Fordeel for den For-staaelse af Loven, som jeg har gjort gjældende ved at forelægge dette Lovudkast. Det er saa-ledes saa langt fra, at jeg med den ærede Landsthingsmand kan med Hensyn til de for-skjellige Momenter, hvorpaa han lagde Vægt for at begrunde sin Mening, komme til at sta-tuere, at ethvert af disse Momenter er meget klart, at jeg ganske vist antager, at det Mod-satte er Tilfældet, og at der er Grunde i Løn-ningsloven selv, som ikke efterlade Tvivl om, at Meningen netop er den, hvorfra jeg er gaaet ud. Den ærede Landsthingsmand bemærkede, at den Paagældende jo netop var i den Løn-ningsclasse, hvortil han nu er gaaet over; jeg maa derimod fastholde, at han har ikke været i denne Lønningssclasse. Det er ganske vist, at Byfogedembedet i Ribe med tilhørende Land-district og Amagerbirk ved Loven af 19de Fe-bruar 1861 ere satte i samme Classe, men der har ikke før Loven af 19de Februar 1861 exi-steret nogen Lønningssclasse. Disse Lønningss-classer have først faaet deres Tilværelse med Loven af 19de Februar 1861. Da Embederne vare afslagne med Sportler, eksisterede der kun den naturlige Classeinddeling, idet nogle Embeder vare større, andre mindre; men ved Loven af 19de Febr. ere Classerne slaaede fast efter den for Em-bederne normerede Gage, og først med denne Lov er Classeinddelingen født, og først med Hensyn til de Embeder, der gageres ifølge den, kan der være Spørgsmaal om at bringe Hensynet til Classe-inddelingen til Anvendelse. Det var, idet den ærede Landsthingsmand holdt sig til Ordene i § 5, at han kom til at paastaae, at Loven talte for hans Anskuelse. Jeg troer, at selv en For-tolkning, som holder sig ligefrem til Ordene, maa lede til et andet Resultat end det, den ærede Landsthingsmand kom til. Naar § 1 i Almindelighed bestemmer, at Embederne skulle ordnes paa den og den Maade, og henviser til den Ordning, der er fastsat i § 4, saa knytter sig dertil ganske umiddelbart Bestemmelsen om,